

[Miljøministeren.]

bragt PVC-fabrikationen til ophør i andre lande.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at miljømyndighederne i de lande, hvor der er PVC-fabrikation, til stadighed arbejder på at nedbringe forureningen fra denne produktion. Miljøministeriet følger resultaterne af dette arbejde.

Hvad angår den konkrete afgørelse om den planlagte PVC-fabrik, kan jeg oplyse, at miljøstyrelsens afgørelse nu er indbragt for miljøankenævnet, der efter miljøbeskyttelsesloven er sidste instans i sagen.

Af *Askjær Jørgensen* (FP) til ministeren for offentlige arbejder (8/8 77):

»Vil ministeren foranledige, at staten realiserer arealer og faste ejendomme hidrørende fra nedlagte jernbanestrækninger på en måde, så dette hurtigt indbringer størst mulige beløb til staten?«

(Spm. nr. 464).

Begrundelse.

F. eks. ved den nedlagte jernbane mellem Brande og Grindsted – nedlagt for 5–6 år siden – har DSB ikke villet sælge stationsbygningerne. Kommunalpolitikere har været refereret i pressen for følgende udtalelse: Ja, vi ville jo godt have købt den nedlagte station i Blåhøj, men DSB ville ikke sælge den til os.

Ligeledes har private villet købe stationen, men har fået afslag. Der er også forekommet henvendelser, hvor man har spurgt på DSBs ingeniørkontor i Esbjerg, om man kunne købe nogle arealer af DSB, men man har ikke fået svar fra DSB, på trods af at der var rettet skriftlig henvendelse, bilagt kortmateriale med indtegninger af, hvilke arealer man ønskede at købe. Det drejede sig end ikke om egentlige jernbanearealer, men arealer, som for 30 år siden blev brugt som opsamlingsplads for tørv, der skulle transporteres med DSB. Det er spørgers opfattelse, at staten direkte har tabt kr. 150.000 ved at lade jernbanestationsbygningen stå og forfalde fremfor at sælge denne, da man havde tilbuddet.

Minister for offentlige arbejder *Kjeld Olesens* svar (16/8 77):

Den af forespørgeren ønskede fremgangsmåde blev i en årrække fulgt af DSB i langt den overvejende del af de tilfælde, hvor en hel

strækning eller enkelte stationer nedlagdes og skønnedes ikke længere at være nødvendige for jernbanetrafikken.

Da der i offentligheden fornemmedes en stigende interesse for kollektive trafikarter, og især da denne interesse stimuleredes af energikrisen, fandt DSB det ikke rigtigt uden videre at fortsætte den hidtidige praksis, og efter behandling af spørgsmålet i Jernbanerådet fastlagde den daværende minister som ny hovedretningslinje, at der ikke skulle ske afhændelse af aflagte banearerale efter indstilling af jernbanedriften, idet muligheden for retablering af strækningen skulle bevares.

For aflagte bygningers vedkommende gælder, at de næppe ved en eventuel retablering af jernbanelinjen ville kunne tjene deres hidtidige formål på en passende og tidssvarende måde. Der kan derfor være tale om enten at sælge, at udleje eller at nedrive dem. Bygningernes særpræg gør, at de let identificeres som jernbanebygninger, og erfaringen viser, at vedligeholdelsen af til private afhændede DSB-bygninger ofte lader så meget tilbage at ønske, at DSB af hensyn til sit almindelige omdømme måtte foretrække dem nedrevet. For dog ikke at binde DSB til én bestemt fremgangsmåde, der ikke kunne tage de enkelte situationers særlige omstændigheder i betragtning, har den tidligere minister for offentlige arbejder i november 1976 tiltrådt følgende hovedretningslinjer for, hvorledes der skal forholdes med DSBs aflagte arealer og bygninger:

1) DSB beholder de arealer, som DSB skønner at kunne få brug for engang i fremtiden, og dermed de bygninger, der står på sådanne arealer.

2) Er det herefter økonomisk og sikkerhedsmæssigt (f. eks. af hensyn til nærliggende spor i drift) forsvarligt at udleje disse bygninger, søges de udlejet; i modsat fald nedrives de, alt efter nøje vurdering i det enkelte tilfælde.

3) Salg af en tidligere stationsbygning med areal kan i givet fald finde sted til en kommune, i undtagelsestilfælde til privat side, hvis et salg skønnes økonomisk og sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Hvad det særligt fremdragne tilfælde med den nedlagte Blåhøj station angår, kan jeg oplyse, at der er sket arealafståelse til kommunen i mindre omfang, og at der verserer sager om arealafståelser, ligeledes i mindre omfang, til private. En henvendelse fra kommunen om